

A fertur: Polluatur crux puerpera: obstetrices suscipiat partulum uagientem, maritus lassam teneat uxorem. Sic incipiant nuptiae, ne euangelista mentitus sit. Sed absit, ut hoc de matre saluatoris & viro iusto sit existimandum. Nulla ibi obstetrix, nulla muliercularum sedulitas intercessit: ipsa pannis inuoluit infantem, ipsa & mater & obstetrix fuit: Et collocauit eum, inquit, in præsepio, quia non erat ei locus in diuersorio. Quæ sententia & apocryphorum de liramenta conuincit, dum Maria ipsa pannis inuoluit infantem: & Heluidij expleri non patitur uoluntatem, dum in diuersorio locus non fuit nuptiarum. Verum quia iam satis abundeç respondimus ad id quod proposuerat, antequam conuenirent, & nō cognouit eam donec peperit filium: ad tertiam ueniendum est quæstionem, ut iuxta disputationis eius ordinem, etiam nostræ responsionis ordo procedat. Vult enim alios quoq; filios Mariam procreasse, & ex eo quod scriptum est: Ascendit autem Ioseph in ciuitatem Dauid, ut profitetur cum Maria uxore sua prægnante: Factum est autem cum ibi essent, impleti sunt dies upareret, & peperit filium suum primogenitum: nititur approbare primogenitum non posse dici, nisi eum qui habeat & fratres, sicut unigenitus ille uocatur, qui parétabus solus sit filius. Nos autem ita definimus: Omnis unigenitus, & primogenitus: non omnis primogenitus, & unigenitus. Primogenitus est nō tantum post quem & alij, sed ante quem nullus. Omne, inquit dominus ad Aaron, quod aperit uuluam, ab omni carne quæ offertur domino, ab homine usq; ad pecus, tibi erunt, tantummodo precijs redimant primogenita hominum, & primogenita pecorum immundorum. Definiuit sermo dei, quid sit primogenitum: Omne, inquit, quod aperit uuluam. Alioqui si non est primogenitus, nisi is tantū quem sequuntur fratres, tamdiu sacerdotibus primogenita non debentur, quamdiu & alia fuerint procreata, ne forte partu postea nō sequente, unigenitus sit, & non primogenitus. Redemptio, inquit, eius erit ab uno mense, æstimatio quinq; sicciorum. Siclus, secundū sicut sanctuarj uiginti oboli sunt. Tantummodo primogenita uitulorū & primogenita ouium & primogenita caprarum
B nō redimes, quia sancta sunt. Cogit me sermo dei, ut omne masculinū quod aperit uuluam, si de mundis animalibus sit, deo uoueam: si de immundis, redimam, dans precium sacerdoti. Possum respondere, & dicere. Quid me in unius mensis stringis articulo? Quid primogenitum uocas, quem an fratres sequantur, ignoro? Expecta donec nascatur secundus. Nihil debeo sacerdoti, nisi & ille fuerit procreatus, per quem is qui ante natus est, incipiat esse primo genitus. Nōne mihi ipsi apices loquentur, & me stulticiæ redarguent, eum esse dictū primogenitum, qui aperiat uuluam, non qui habeat & fratres? Deniq; interrogó de Ioanne, quem constat esse unigenitum, an & primogenitus fuerit? Vtrū ne & ipse secundū legem, prototoco ei legi fuerit obnoxius? An bigi non potest. Certe de saluatore scripture sic loquitur: Cum expleti essent dies purgationis eorum, secundū legem Moysi, duxerunt eum in Hierusalem, ut offerrent eum domino: sicut scriptū est in lege domini: Quia omne masculinū adaperiens uuluā, sanctum domino uocabitur: & ut darent hostias secundum quod dictum est in lege domini, par turturū, aut duos pullos columbarum. Si hæc lex tantum ad primogenitos pertinet, primogenitum aut̄ sequentes faciunt, non debuit lege primogeniti teneri, qui de sequentibus ignorabat. Sed quia tenetur lege primogeniti, etiā ille quem fratres cæteri non sequuntur, colligitur eum primogenitū uocari, qui uuluam aperiat, & ante quem nullus sit, non eum quē frater post genitus subsequatur. Moyses scribit in Exodo: Factum est aut̄ circa medium noctē, & dominus percussit omne primogenitū in terra Aegypti, à primogenito Pharaonis, qui sedebat super thronū eius, usq; ad primogenitū captiuæ, quæ est ad lacum, & omne primogenitū pecoris. Responde mihi: Qui tunc ab exterminatore fuerant interempti, primogeniti fuerunt, an & unigeniti? Si primogeniti tantū illi uocātur, qui fratres habent, ergo ab interemptione unigeniti liberati sunt. Si aut̄ & unigeniti cæsi sunt, contra sententiā factum est, ut inter primogenitos & unigeniti morerentur, aut unigenitos liberabis à poena, & ridiculus eris: aut si confiteberis imperfectos, ingratias obtinebis, & unigenitos primogenitos appellari. Extrema propositio fuit (licet id ipsum in primogenito uoluerit ostendere) fratres do-